

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ UNA BATALLADA CADA SENMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

Si bè per distint cami
Van los dos á un mateix fi.

COM MES XICA ES LA NOU....

Lo qui vá inventar aquest ditxo devia conèixer a n'en Sagasta. No hi posin cap dupte: devia conèixer, perquè mirinsho pel cantó que vulgan, li está mes ben aplicat que un pegat de diacalon sobre un floronco, mes ben aplicat que las monjetas al lloillo un cop dintre de la payella, mes ben aplicat en fi, que una tunda á un cabecilla.

Y no perque en Sagasta siga un home xich, que contanhi 'l tupé y tot es potser mes alt que 'ls altres homes, y no perque tinga menos anys que picardia, que ja 'n fá una bona colla qu'ell ab las sévas manyas remena las cireras, se li diu. «Com mes xica es la nou...» sino perquè 's troba de gefe de un partit mes limitat que 'l sou de un cessant, y á pesar de tot escoltéulos, y parlan de fer reunions *magnas*, y fan discursos y s'entusiasman ab sí mateixos y fins cridan «¡viva l' Avi!» y de totas las provincias d'Espanya fan cap á Madrid, com si ja fos arribada l'hora de partirse 'l *presupuesto*, y es tal la bulla que mouhen, que 'ls demés partits situacioners, marejats se tapan las orellas y en fi fins lo corresponsal A. del Brusi 's torna de color de canari.

¿Hi ha motiu per tanta cosa? Examinémho.

A Madrid concebeixen la idea de ressucitar al partit *constitucional*... qu'en materias de resurreccions, ni l'àngel que 'l dia del Judici tè de tocar la trompeta, pot res al costat de'n Sagasta.

¿En quina provincia d'Espanya no 's troban una dotzena de personas entusiastas per l'home del tupé?

L'un perquè vá ferlo diputat á l'any tal ó á l'any qual: l'altre perquè á l'any qual ó á l'any tal vá ferlo gefe de la porra: aquest de aquí perquè al darrera de'n Sagasta vá arribar á fershi un vestit nou: aquell d'allá perquè escudat per ell vá poder venjar-se en lo seu poble de un enemich republicá ó de un enemich reaccionari que li feya sombra, es segur que unas ab otras, en cada provincia poden trobar-se dotze y potser hasta catorze partidaris de'n Sagasta á prova de bomba.

Are bè: aquests 14 partidaris del héroe de la transferencia, á las órdenes del *quefe*, vé un dia que 's reuneixen y 's nombran á sí mateixos comissió, cosa á la que ningú s'hi oposa, per la senzilla rahó de que no hi ha ningú que hi tinga res que veure: la comissió reuneix fondos y 'n troba, perque las industrias productivas troban sempre capitalistes, agafa 'l tren, y cap á Madrid.

L'home del tapé 'ls saluda ab la rialleta als llabis: tothom ha obehit las sévas órdenes: tots los *calamarsos* han fet cap al *mare-magnum* de la capital d'Espanya. S'acosta la hora de fé 'l cop.

L'endemá, tots los periódichs diuhen:

«La reunió magna dels constitucionals será numerosa. En Sagasta hi fará un discurs. l'únich que 's pronunciará. Dirá que 'l Duch de la Torre es lo gefe del partit; pero que no 's troba allí perque 'l seu pare, dich, lo govern no l'hi ha deixat anar: dirá que regoneixen á l'actual dinastia, dirá que anirán á las urnas ó que no hi anirán, segons los convinga, y en fi, dirá qu'ells son los mes liberals d'Espanya, los mes partidaris dels drets individuals, de la constitució del any 69 y del *esperit* de la Revolució de Setembre.»

De modo que no mes per sentir un discurs del Pontífice calamars tè de haverhi tot aquest trasbals.

Vé'l dia de la reunió. Se passa una hora y mitja llegint noms de delegats. Ja 'ls hi dit que hi havia tots los d' Espanya.

Entra en Sagasta (aplausos) s'asséu, y s'alxeca (aplausos) se toca la barba (aplausos) comensa á parlar (aplausos) diu lo primer párrafo del discurs que ja en extracte han portat los periódichs (com que ningú sabia lo que anava á dir, naturalment, aplausos) y per últim quan

vé aquell párrafo tant clar, tant terminant, «*Nosotros somos lo que somos, queremos lo que queremos*» (aplausos, entusiasme, frenesí, aclamacions, crits... y *bolados*, perque son ja mes los enragullats que 'ls que 's quedan ab la veu natural).

Aixís s'acaba la reunió, nombrantse una comissió que fará tot lo que puga per entrar al rebost del presupuesto: com que per tothom tè de haverni, la comissió 's nombra per aclamació y ningú te res que dirhi, pues allá hont hi há unitat de propósitos, hi ha sempre disciplina.

Després de la reunió:

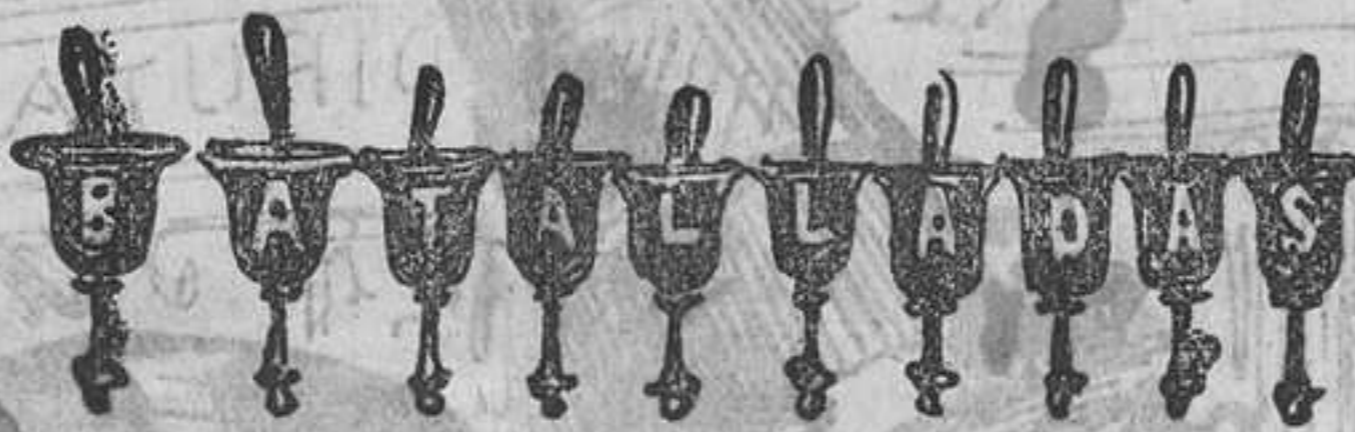
Los *ultra-moderats*: ¡Atrevits, mes que atrevits!.. ¡Proclamar la Revolució de Setembre!.. Pero ¡bah! mes m'estimo aquests que 'ls que are manan...

Un *moderat sense ultra*: ¡Aixó s'embolica!... En Sagasta es de la pell del dimoni.... *Ya somos tres, tres, tres.*

Un *situacioner*: ¿Transigirém? ¿No hi transigirém? *Ecco il problema.* La reunió era numerosa: potser si nosaltres ne feyam una no vindria la meytat de la gent.

Nosaltres: Lo qu'hem dit al principi:—Com mes xica es la nou, mes ramó mou.

P. K.

Lo próxim dijous publicarem *Campana extraordinaria*..

—Y aixó que s'han tocat aquesta gent dirán vostés? A qué vé una Campana 'l dijous? ¿Qué per ventura es festa?

Homes, deixins dir: lo dijous es lo dia senyalat pèl somatent general, y com que 's tracta de perseguir als carlins y de tirar al vol totas las Campanas de Catalunya, ja veuhen que la nostra faria un mal paper, si deixava de bellagarse.

Per lo tant la *Campana* del dijous tocará solzament á somatent, contra la carlinalla.

En lo número passat insertarem una poesia titulada «Lo calavera,» firmada ab lo pseudónim *Un curt de vista*.

Constí qu'es original de D. Joseph M.ª Colodosa, y que sense autorisació del seu autor, vá serli dedicada á n'ell mateix, y remesa á nosaltres pèl corrèu interior.

Judici que fá en Sagasta de la constitució del any 45:

«Es una constitució de tant infausta memoria que desacreditaria á las instituciones qu'en ella tractessin d'apoyarse.»

De segur que dirá mes de un madur:

—«De mes *infausta* memoria y mes propia per portá 'l *descredit* es encare una transferencia de dos milions.»

Y vejin, tots dos tenen rahó.

En Sagasta ha dit que 's proposava conservar y mantenir l'esperit de la Revolució de Setembre.

¡Ojo, á la caixa d' Ultramar!

En Marfori no anirá á Filipinas. (Al dematí.)

En Marfori será deportat á Filipinas. (A la tarde.)

L'endemá que no, l'altre que sí, que no, que sí..... Senyors: ¿voldrian fer lo favor de dirme per qué un senyor tant guapo tè de ser deportat?

Ja 'u diu la poesia qu'insertém en lo número d'avuy:

«¡No 's pot ser guapo per cap diner!»

Los Diputats Provincials tractan de dema-

nar lo restabliment dels mossos de l'Esquadra, fundantse precisament en que 'ls carlins n'han tret un gran partit.

Lógica dels Diputats Provincials:

Los carlins han tret un gran partit de crear pobles, violar, robar y assassinar, *ergo*....

¿Saben alló que deyan de la constitució del any 45?

Donchs ja no hi ha res: are sembla que 's dirigeixen á la del any 37, sent precisament lo senyor Cánovas lo qui inicia aquesta tendencia.

Resultat: una reculada de 38 anys.

Pero que fassan lo que vulgan, per xó 'ls madurs no se'ls treuran de sobre.

Diferencias de 'n Cánovas y en Sagasta.

Lo primer en lo poder fá mes lo liberal qu' en l'oposició.

Lo segon en l'oposició fá mes lo liberal qu' en lo poder.

Y ni l'un ni l'altre fan per nosaltres.

Hi ha uns drets aquí á Espanya que 'ls homes quan son á l'oposició califican d' «*individuales*», y en lo poder de «*inaguantables*.»

Homes d'aquesta mena son molt capassos de cambiar lo crit de «¡Viva Espanya ab honra!» pèl de «¡Viva Espanya ab patxorra!»

En Sagasta invoca la legalitat en las próximas elecciones, dihent que ja es hora de que aquestas se fassan sense coaccions, ni influencias oficiales, y ab res més que la bona fé dels gobernants y l'expontánea voluntat dels electors.

Predicacions de una persona tant autorizada son tant conmovedoras, que al seu accent es capás fins de ressucitar un diputat que no haja sortit.

Tema dels discursos de 'n Sagasta en l'oposició: Dir bè dels partits avansats y mal dels partits reaccionaris.

Resúmen dels seus actes en lo poder: Ser mes reaccionari que tots los reaccionaris coneputs y per coneixer, y als avansats, deixarlos *partits* en dos ó enviarlos á que vegetin cap á Fernando P6o.

CAMPANADAS DE AVÍS.

En aquesta secció, d'aquí en avant hi posarem tot alló que puga servirlos á vostés de alguna utilitat.

Per exemple: escoltin lo que avuy tenim de dirlos:

¿Vostés coneixen á n'en Balzac? De segur que l'han sentit anomenar cent mil vegadas; pero tal vegada també alguns, per descuit no s'haurán tractat ab ell directament.

En Balzac donchs, es un novelista francés, no 's pensin de *chicha y nabo* con molts escriptors francesos, sino un novelista profundo en las sévas concepcions, interessat en lo desarrollo de las sévas obras, gran coneixedor del cor del home y sobre tot del cor de la dona, que sab atreure, fer sentir, interessar y admirar als qui'l llegeixen. Es reputat como un dels millors novelistas d'Europa.

Donchs sápigam que la «Biblioteca de ambos mundos,» aquella colecció de llibres tant amenos y ben presentats, ha destinat lo segon volum, que acaba de apareixe á una obra del gran Balzac, titulada «Una hija de Eva,» la qual enclou una pintura brillant de las costums del temps de Lluís Felip y una gran ensenyansa pèls marits.

Aixís com lo tomo primer «Cuentos fantásticos de Hoffmann,» contenia 196 páginas, aquest ne tè 216, ab la mateixa edició clara y ben impresa, enquadernat lo llibre y ab una

portada á dos tintas que verdaderament fá upa, lo qual no impedeix que's vengui á ¡¡DOS RALETS LO TOMO!!

Si per disset quartos no passen per la botiga de'n Lopez á trabar relacions ab en Balzac, digan que no tenen gust.

En la mateixa llibreria hi trobaran un gran surtit de calendaris americans de tots los gustos, midas y preus, desde 12 fins á 3 rals.

Pósinse'l á l'escriptori, qu'es una cosa que adorna molt y presta una utilitat inmensa.

Tenim també y s'hi poden suscriure á ral cada quatre entregas, una obra nova titulada: «El mundo en la mano,» viatge pintoresch á las cinch parts del mon, edició de gran luxo, ab unas lámias que admiran y un interés tant viu que equival á un viatge fet de debò.

Ja 'u veuhen: sense marejarse ni gastar molt, ni corre cap perill, per pochos quartos, poden tenir lo mon en la mà.

¡Ah! De passada 'ls ensenyarém també una nova publicació, que val no mes que quatre rals.

Es lo primer tomo de una nova biblioteca—«Biblioteca de la Risa» destinada á distreure á la gent, lo qual conté la primera série dels «Cuentos de Boccaccio.»

¿No saben qui era Boccaccio? Un italiá que visqué mes de trescents anys endarrera, y qu'escribia unas cosas tant aixeridas y graciosas, que avuy totas las nacions del mon, encare hi riuen com si fos cosa d'ahir.

També podém ensenyarlos la nova obra de la «Biblioteca Plus Ultra,» «Debajo del Mar,» que com totas las de la colecció val no mes que una pesseta y está plagada de lámias, impresa sobre un paper mes lluent que un barret de copa, conté abundant materia y tracta un assumpto interesant.

Si volen saber lo que hi ha dessota del mar, comprin aquest llibre y s'estolviran la pena de tirarshi, y'l perill de que un tiburón se'ls menjí.

Finalment hi trobaran á la botiga aquell gran sortit de llapis-tinta, tant útil per tothom, inveniçió que té sobre la tinta la gran ventatje de no vessarse may lo tinter, y sobre 'l llapis la de no esbarrassarse may més, una vegada s'ha mullat lo que ab ell s'escriu.

Quan s'inventí la manera de no morir-se may ningú, procurarem ser los primers en darlos la noticia.

LOS GUAPOS.

IMITACIÓ.

Quan un es guapo no sab qué fer.
¡No 's pot ser guapo per cap diner!

En Pau es guapo com angelet:
dú una camisa blanca com llet:
coll que li tapa tot lo clatell:
punys que li surten poch... dos pamets;
pantalons amples de baix no més;
botinas curtas, un alt barret,
y aixís al veure'l, diu molta gent:
—Mireu lo guapo tot infladet.—
Quan un es guapo no sab qué fer.
¡No 's pot ser guapo per cap diner!

En Pere es guapo com angelet,
á la romana porta 'ls cabells:
un coll li dura prop de mitj més:
la seva roba de moda no es:
lo seu sombrero bastant brutet
no sent per falta de no estar bè;
y aixís al veure'l diu molta gent:
—Encar que guapo ¡qué deixat es!—
Quan un es guapo no sab qué fer.
¡No 's pot ser guapo per cap diner!

En Pau es guapo com angelet;

totas las noyas moren per ell:
quan se passeja, tot lo passeig
suspira y peba pèl seu pamet:
y á l' Angeleta, y á la Mercè
y á totas jura se 'l seu promés,
y aixís que ho saben diu molta gent:
—Vol se un Tenorio, perque es guapell—
Quan un es guapo no sab qué fer.
¡No 's pot ser guapo per cap diner!

En Pere es guapo com angelet:
no troba noya li agradi á n'ell;
per tot véu taras, per tot véu péls:
no se las mira, fá lo distret;
no mes se cuida de sa toilette,
perque quan surti n'estiga bè;
y aixís que ho saben diu molta gent:
—Un bull ni falta ¡ay lo pobret!—
Quan un es guapo no sab qué fer.
¡No 's pot ser guapo per cap diner!

Si en Pere es guapo no pot fer res;
si se passeja—vés lo ximplell
l'únich que pensa com vist pot ser.—
Si s'está á casa—Lo senyoret
té por que 'l robín per lo passeig.—
Si acás treballa ja está ben fresch:
aixís que ho saben diu molta gent:
—Mireu lo guapo si no té res!—
Quan un es guapo no sab qué fer.
¡No 's pot ser guapo per cap diner!

Ni en Pau ni en Pere res poden fer,
perque qui es guapo no pot fer res.
Ni vestir serió, ni vestir bè,
ni fer conquistas ni fé 'l distret,
ni estarse á casa ni aná á passeig,
ni ben cuidarse ni anar brutet;
ni entretenirse ni no fer res....
Quan un es guapo no sab qué fer.
¡No 's pot ser guapo per cap diner!

ANDALÚS DEL CLOT.

La reunió magna dels calamarsos vá tenir lloch lo diumenje últim en lo teatro ahont los bufos acostuman á celebrar las sevas funciones.

Mil ó dos mil calamarsos
reunits, uns quants allets,
foch á sota y sal y oli
¡quin arrós s'hauria fet!

Un de la comissió de sagastins que vá anar á la reunió magna, al baixar del tren troba un amich:

—Ola ¡qué tal ha anat? l' hi diu agafantli la má ab efusió....

—Fuig.... home, no m'apretis d'aquesta manera que 'm fá mal....

—Y aixó?

—Jo 't diré: teniam la consigna de aplaudir vinticinch vegadas á don Práxedes, l' hem aplaudit trenta y las mans encare 'm couhen.

—Conciliació... conciliació, murmuran los elements situacioners.

Un home bó ab aquest motiu me deya avuy:
—Sempre després dels judicis de conciliació venen los plets, y devegadas las causas criminals.

¿En qué se semblan los carlins de Catalunya ab las peixateras de la Boqueria?

—En que reben tonyinas.

¿Y en qué se semblan á las mateixas tonyinas?

—En que ván d'escamas.

Los individuos del batalló de la Pau, procedents tots dels carlins, duhen una P al coll, com á insignia.

¡Cuidado si 'n pot dir de cosas aquesta P!
Pollastre, Presentat, Paga, Pastitxo, Pastarada, Patatim-patatam, Pesseta, Poca-pena, etc., etc.

FABULETA.

Jo se un rector que un escolá tenia per netejar l'altá y la sagristia, lo qual un dia 'l sorprengué abratat á una raspa mes lletja que un pecat, y plé de justa y santa irritació sobre ell ne fulminá l'excomunió.

Oh lector, ¡no voldrás pas ser heretje?
Donchs no abrassís jamay cap dona lletja.
A. DE LAS N.

Un qu'está carregat de deutes llegia plé d'entusiasme 'l següent telégrama que duya 'l Brusi de la tarde del dimecres:

«Zenang. 6.—Lo Sultan de Malaya ha reunit forsas pera treure als inglesos de Malacca.»
Y esclamava: ¡Ay, ditxós lo dia que podrém fé 'l mateix ab los inglesos d'aquí!

Lo circul constitucional de Madrit s'ha establert en lo carrer de la Salut.

Tothom busca lo que li fá mes falta.

Busca diners, lo perdut,
busca 'l carlí presentarse,
lo soldat ras no exposarse
y 'ls calamarsos salut.

Los carlins d'Estella han celebrat jubileo.
Ja 'u veuhen: lo mateix que aquí.

¿Quina es la lletra que per mal escrita qu'estiga sempre está bè?—La B.

¿Y l'home que may vá cap á aquí?—Lo capallá.

¿Y las dugas lletras que separadas valen poca cosa y juntas fins se'n poden treure 34 quartos?—Las P-Z (pesseta).

¿Y 'l número que per baix que s'enrahoni, sempre recull tota la conversació?—Lo 100 (sent)-

—Tinch observat que al Sintet molt estima mossen Quim.

—¡Vet'aquí com diu la Joana qu'es lo pare del seu fill!

U. s.

—A l'Ensanxe també fan jubileo, deya una beata, tota contenta.

—¡Ay, Senyora Semproniana, contestava un'altra ¡sab que vol dir aixó? Que la indulgencia plenaria de dintre Barcelona era massa petita, y hi ha hagut necessitat de ensanxarla.

Al jubileo del Ensanxe no hi anava ni la quarta part de la gent del de Barcelona.

Bè deya Cervantes:

«Nunca segundas partes fueron buenas.»

¡Ay qu'estich content! exclamava un comerciant molt neo que ha anat als dos jubileos, de Barcelona y del Ensanxe ¡Tinch un cor mes aliviat!

—¿Perqué? l'hi preguntaren.

—Perqué hi guanyat dugas indulgencias plenarias, de modo que si a má vé puch fé un negoci d'aquells en que s'hi comet pecat mortal, sense por de condemnarme. Sempre tinch una indulgencia per gastarla en lo que vulga y un'altra per guardarmela en caixa per lo que convinga.

Lo crit del somatent es lo de ¡via fora!

Alguns tranquils de aquells que tant se'ls ne dona set com dotze, fan gran acopio de pollastres y canills, y 'l crit del somatent lo traduhen del següent modo:

«¡Vé á fora!»

CANTARELLAS.

Brama l'ase quan li pegan,
braman las onas del mar
y també brama ma nina
quan se comensa á enfadar.

Llu lo sol igual que l'or,
Hú la lluna com la plata,
y com coure llú la Rita
puig que dú un xavo per banda.

F. Ll.

Perque vaig donarte! sí
are'm vols fer casar, boja:
¿no sabs tu qu' en aquest mon
tots tenim un' hora tonta?

E. X.

CUENTOS

Cert subjecte's convidá á dinar á casa de un amich, y aquest que anava molt escás de diners, li va treure primer una plata d'escarola.

—Home, diu lo convidat: á casa mèva aixó es l'últim que's tréu á taula.

Y l'altre vá respondreli.

—Y aquí casa també.

Dos mares conversaban sobre la educació dels seus fills.

Una d'ellas exclamá:

—¡Oh! l' mèu noy es mes decent y aplicat que tots los de l'escola.

—Donchs lo mèu respóngué l'altra, no déu arribar á cinquanta, perque la meytat dels dias me'l fán quedar sense dinar.

EPIGRAMAS

La dona del senyó Quet
te un gosset que cada dia
felli festas, succehia
que l'hi treya l' coloret.

Y ab rahó ó sense rahó
tot lo dia está esclamant:
aquest gos m' espanta tant
que hasta m' fá perdre l' coló.

F. Ll.

—Sembla que avuy tus milló
(digué l' metje á n'en Pasqual)
—No es estrany, senyó doctó
que á la nit....

—¿Ha pres cordial?

—No senyó, no vull di aixó...
ca: hi fet ensaig general.

A. DE LA F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas y endavinallas dignas d'insertarse los ciudadanos Tibet Ronsa, Frere-llech, Fill de'n Montes, Dos tés y un café y Tossut aragonés.

Las demás que se han remés y ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluixas, fàcils d'endavinar, mal combinadas, mal verificadas ó per altres defectes per l'estil.

Ciudadá Nyela. Insertaré una pregunta.—Dos parayguas adobats. Igual que casi tot lo que vostés nos envian.—D. Vicens y C.ª Ja u anirá veyent.—P. Calcuta. Está ben versificat: pero la mateixa combinació poch mes ó menos vá aná ja en lo número anterior.—Enrich Xarau, La versificació millora; pero el fondo es fluix.—Un argenter. Inseraré los qu'en tós; pero res mes.—Urgellés. Y l' seu anagrama també.—F. P. V. Igual que tot lo que vosté ns remet.—Andalús del Clot. La poesia de avuy es una mica ficada per la cabota.—Gat escaldat. Si no s'esplica mes clar no l'enteném.—Deuhet de Reus. Hi anirá molta part de lo que ns remet.—Dos moros de cuina. Igual que la seva cantarella.—Cacasseno. Pot arreglarse l' acentígrafo.—Ismael Koba. Hi anirá com á cantarella.—Anton dels Ases. Miraré de complaire'l: en quan alló que ns diu del adroguer, si es una cosa nova y especial, tiri avant: are si es com lo demás que's vén ja comprén vosté que foren molts en solictarnos igual l'yor.—Taravilla. Mil gracias per haverse recordat de nosaltres.—Ciudadans Ordep Llasac, J. R. Arbequí, M. Gardó, Ramon G., Marqués de la Segarra, Un misteriós, Lladre de Magranas, S'avidó de vosté, Un indultat, Tibet y Ronsa, Dos tés y un café, Malgraténh, Dnartreb, Llais Megia, Nas de Llamparons, J. W. P., B. y S., Barrina, B. Tilouquo, R. C. y G., Pastrana, Un xicot d'estudi, Pinta-júspis, Estudiant y Caixalet. Lo que ns envian aquesta semana no fá per casa.—Un amich de noyas. Ja haurá vist insertat l' únjch que podiam.—Martí Braga. Hi anirá molta cosa de lo que ns remet, inclusa la poesia arreglada.—J. Ll. Ja haurá vist tot lo que podiam insertar.—Xiixilla. Hi anirá un geroglífich.—Un selmesó. Idem l' epigrama y la tortura.—Senyor Cuyeph. Igual que alguna cosa de lo que ns remet.—Miquel XI anys. No pot aprofitarse mes que una pregunta.—Amich de'n Brusi: y un de vosté també.

—Dos cunillots. Ja haurán vist la seva; pero res mes per avuy
—Niu Llargandaixet. Tortura, sinonímia y geroglífich hi aniran.—Tossut aragonés. Insertaré l'anagrama.—Frere-llech De vosté hi ha aprofitables los anagramas y alguns epigramas.

SOLUCIONS

A lo insertat á la Batallada 292.

1.ª ANAGRAMA.—Pila.—Apil.—Tapi.—Pali.—Tipa.

2.ª PROBLEMA ARITMETICH.—11—14—4—48=77.

3.ª FUGA DE VOCALS:

Lo garri de cal gerré
de un cop de garra léu caure
un gerro, una gerra, un gorro
y una gorra de la taula.

4.ª TORTURA CEREBRAL.—Com que la portadora d'ous es la mateixa gallina, velshi aquí.

5.ª PREGUNTA 1.ª.—Acaban ab s.

6.ª PREGUNTA 2.ª.—Lo carrer de Mil-ans.

7.ª XARADA 1.ª.—Can-to-na-da.

8.ª XARADA 2.ª.—Cla-vell.

9.ª ENDAVINALLA.—Mona.

10.ª GEROGLIFICH.—Pels punts hi sol haber disgustos.

Han endavinat totas las solucions, los ciudatans Denteta, Nas de lhero, Fill de'n Montes, Dos tés y un café, Cacasseno y Dos moros de cuina: totas menos la 4, Estripa-quentes, menos la 10, Frase-llech: menos la 3, Fart y Pobre: menos las 3 y 5, Adam, menos las 7 y 10, Deuhet de Reus: menos las 1 y 4, Caixalet: menos las 2, 4 y 6, Selmesó: menos las 1, 2 y 3, Senyor Cuyeph: menos las 2, 3 y 4, Civil á la llaua: menos las 2, 3 y 9, Caixalet dolent: menos las 1, 2 y 10, Lladre de magranas, Menos las 1, 2 y 3, Servidor de vosté: menos las 3, 5 y 9, Un indultat: menos las 2, 3, 8 y 9, Tibet Ronsa: menos las 5, 6, 8 y 9, Fart y pobie: las 1, 3, 4, 5 y 10, Miquel XI anys: las 1, 7, 8 y 10, Amich de'n Brusi: las 1, 5, 6 y 10 Massa frenétich: las 5, 6, 8 y 10 Aprent de Meije: las 5, 7, 8 y 9, Francisco Camell: las 1, 5 y 10 Des cunillots: las 7 y 10, Niu Llargandaixet, y la 2.ª no mes Un del Ostia.

ANAGRAMA.

Tinch una hu qu'es molt dos,
mes ab sas tres me fá pena
no m' deixa quart de cap mena...
¡quin génit mes molestós!
¡Vaigam lo nen de un cunyat,
quin per cert que m' fá destreure!
Tens cinch tots segons pots veure
ab cinch lletras: empatat.

TAUJANOT.

GEROGLIFICH ARITMETICH.

D Z 7

¿Quin es lo resultat?

LLARGANDAIXET.

ACENTÍGRAFO.

Com tinch una tot molt bona
lo fer bé sempre me tot,
y per xo jo als pobres sempre
les vull tot com á to hom.

Solzament cinch lletras hi há:

¡Campaners... á rumia!...

ENRICH XARAU.

PROBLEMA ARITMETICH.

En una població invadida pèl cólera ha mort la quinta part dels seus habitants, la dècima ha quedat malalta, y la vigésima convalecent. Si ls atacats haguessen sigut 300 mes, ho haurian sigut la mytat dels seus habitants.

Se desitja saber quants eran aquest avants de la invasió.

PREGUNTAS NUMÉRICAS.

1.ª ¿Quina es la veu que aixorda més y ningú la sent á dos passos?

B. BRUTA.

2.ª Mirant á una dona per detras qu'es lo primer que se li véu?

D. MIA Y NET.

FUGA DE CONSONANTS.

.a.i.. .a.a.e. .a.e.i.i.

.o.. a. .e. .a.e.i.o. i.

NYELA.

XARADA

MÚLTIPLE.

No crech que cap primer trobis
en lo que aré't vaig á dir,

per mes atenció que hi prestis
y será quart si m'ho dius.

Tancas la má y tindrás l'última,
giras lo ters, y lo quint
trobaras, tots dos articles:
y encare mes te vull dir:

Si las dos últimas juntas
veurás un' arma... y per fi
si vols lo mes de las bolas
mira'l segon que te'l diu.

Lo mèu tot es un adagi
que'l forman sis tots senzills.

K. SHEALNIGH.

II.

De segur que tu no ets prima
prima-dos potser tampoch.
Es la tersa senmanari
que are porta un altre nom;
y es lo tot una figura
de l'actual situació.

ENDAVINALLA.

Visch en un recó d'Espanya
y á propet del aygua visch:
era rica y si soch pobre
es de la guerra-civil.

¡Au lector! No pensis gayre
que potsé ets un dels mèus fills.

UVELIMOLTI R.

GEROGLIFICH.

LOM

D K P

LOMNJ

bat.

D. VICENTE Y C.ª

(Las solucions en lo próxim número.)

AVIS IMPORTANTISSIM.

S'invita á tots los que prengueren part en la suscripció oberta en la CAMPANA DE GRACIA, pera socorre á las víctimas del vapor «Express», acudeixin á la reunió que déu celebrarse demá diumenje á las 10 del matí, en lo Casino Artessá, carrer de l'Alegria, núm. 25, Barceloneta, á fi de nombrard'entre ells una comissió que procedeixi al reparto entre ls neessitats de la cantitat recaudada.

BIBLIOTECA DE AMBOS MUNDOS.

TOMO II.

UNA HIJA DE EVA

novela filosófica social por
H. de Balzac.

Un volúmen de 216 páginas en 8.º elegantemente impreso, con cubierta á dos tintas.

Precio: 2 REALES EN TODA ESPAÑA!

TOMO PUBLICADO.

Cuentos fantásticos de Hoffmann.

EN PRENSA.

RUY BLAS.

poema dramático de VICTOR HUGO.

Se vende en la librería de Lopez, Rambla del Centro, 20.

IMP. V. Y F. GASPAR, AULFO, 14.
Lopez, editor.—Rambla del Mitj, 20.